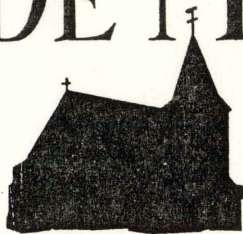

DE MILLEGEMVRIEND

MEDEDELINGSBLAD VAN DE
V.Z.W. MILLEGEMVRIENDEN

*Verantw. uitgever : F. Schelfhout,
Herentalsebaan, 85, 2228 Ranst.
tel. 03/353.17.70*

*Bankrekening MILLEGEMVRIENDEN-Ranst :
733-1311310-94*

2e jaargang, nr.3 - mei 1989

Het fokken van BRABANTSE RASPAARDEN.

Jos KENNES (1)

Het kerkje van Millegem-Ranst ligt er rustig bij en overschouwt statig de vele uitgestrekte landerijen die er nog rondom liggen. Een fietser en een ruiter gaan ons voor wanneer we "Groenenbroek" inslaan op weg naar Frans Beullens, de Ranstse fokker van Brabantse koudbloedpaarden.

Van de vijf boerderijen die op Groenenbroek-Millegem lagen, is er slechts één overgebleven waar men de stiel van landbouwer nog uitoefent. De andere zijn afgebroken of gerestaureerd en bieden de bewoners een ruim en konfortabel onderkomen. Het landbouwersgezin Beullens is tevreden met het beroep dat zij reeds drie generaties lang uitoefenen. Naast het landbouwer-zijn hield Frans zich vroeger bezig met melkvee of moeten we zeggen dat zijn vrouw Mit zich daar het meest over ontfermde. Door de gezondheidstoestand van beiden stopten zij enkele jaren geleden met het melkvee.

Stokpaardje.

De liefde voor paarden die de 59-jarige Frans van zijn grootvader - die ook Frans heette - en van zijn vader Jef meekreeg, kwam hierdoor sinds 1964 meer op het voorplan. Het Brabantse werkpaard waarmee Frans Beullens reeds vanaf zijn prille jeugd geconfronteerd werd is nu zijn stokpaardje geworden. Niet zozeer uit financieel standpunt, maar om de schoonheid van deze dieren legt Frans zich toe op het fokken van echte Brabantse raspaarden. Verder neemt hij met zijn merries deel aan trekpaardenwedstrijden waar hij met zijn ras " *Van 't Groenenbroeck* " reeds meerdere triomfen oogstte.

Aan de basis van deze prachtige dieren ligt *Wilmine de la Pasquiert*, een bijna 1.000 kg wegende merrie die reeds negenmaal drachtig was. Samen met *Mit Van de Lindehoeve* zijn zij de twee zware viervoeters die ten huize Beullens werden aangekocht. Om de stal uit te breiden tot de zes merries die er nu rondlopen werd steeds en aangepaste ras-partner opgezocht. Zo kwamen er *Fabiola*, *Doreen*, *Annelies* en *Eva*, die alle vier de naam " *Van 't Groenenbroeck* " dragen.

Tijdens de prachtige zomeravond waarop wij ons tussen de forse trekpaarden waagden, aaiden deze zich ongestoord en lief tegen de fokker aan, waardoor een gelukzalige glinstering in zijn ogen zichtbaar werd. Oogstrelend waren de twee veulens *Annemieke* en *Marco* die net één maand oud waren en bescherming zochten aan de zijde van hun moeder. Frans Beullens is trots op zijn kweekdieren en koestert deze ook met veel overgave. Niets wordt aan het toeval overgelaten om de drachtige merries in de beste omstandigheden bij te staan.

Een hobby.

" Het werk waarvoor deze Brabanders vroeger in het gareel moesten is er nu niet meer, hun taak wordt nu volbracht door tractoren ", vertelde Frans. Eigenlijk zijn deze stoere en brave dieren een

deel van de familie. " Het fokken is maar een hobby " zegde Frans ons nog, maar een hobby die zeer mooi is en een die vele prachtige ogenblikken inhoudt. Denk maar aan het nieuwe leven van een veulen dat we hier te Millegem bij die Van 't Groenenbroeck steeds weer mogen begroeten.

De namen die Frans aan zijn raspaarden geeft verwijzen allemaal naar de voornamen van zijn kinderen en kleinkinderen. De achternaam " Van 't Groenenbroeck " wijst naar de plaats waar hij woont. Een plaats waar hij terecht fier over is en waar hij samen met zijn vrouwtje Mit temidden van zijn paarden en het groen zeker nog een paardenleven lang wil blijven wonen.

(1) Jos Kennes uit Lier , die reeds twee jaar voor Gazet van Antwerpen de plaatselijke verslaggeving doet voor Ranst (en niet het minst voor Millegem), was onmiddellijk bereid om voor "De Millegemvriend" bovenstaand artikel te schrijven. Bedankt Jos en steeds welkom op Millegem.

Annemieke en Marco poseren even in de nabijheid van hunne waakzame moeders.

ZUSTER SOLIE GAAT MET PENSIOEN.

Met Pasen 1965 opende de kleuterschool op Millegem haar deuren. Het was een afdeling van de meisjesschool te Ranst die bestuurd werd door de Zusters Annonciaden. Het klooster der Annonciaden werd in 1844 te Ranst opgericht door toedoen van Pastoor Norbert Van Hemel samen met zijn oom E.H.Henrotte die pastoor van Vremde was.

Het hoofdhuis van de Zusters Annonciaden is in Huldenberg en het is daar dat in 1947 zuster Solie, die te Leest - bij Mechelen - werd geboren haar intrede in het klooster deed. Vanaf 1952 tot 1966 stond zij in de school te Vlimmeren. Anderhalf jaar nadat de kleuterschool in Millegem was opengesteld (september 1966) werd zij aangesteld in onze school te Millegem.

Wat gaat de tijd snel... zij gaat nu als kleuterleidster op rust. Drieëntwintig jaar zijn de kleuters van Millegem aan hare zorgen toevertrouwd geweest. De eerste generaties kleuters die de zuster in Millegem gekend heeft zijn ondertussen volwassen geworden. Ons blaadje is te klein om al hun namen op te sommen : Honderden. Maar vele oud-leerlingen en hun ouders zullen er zeker aan houden om de zuster bij haar op-pensioen-stelling mee te komen vieren op zaterdag 8 juli om 18 uur in onze Millegemkerk.

Eén van de 23 klasjes... 1971.

ZUSTER SOLIE GAAT NIET MET PENSIOEN.

Rektor H. Belmans.

Wanneer we hier schrijven dat ons aller zuster Solie eind juni (officieel 1 september) de klas vaarwel zegt, haasten we ons eraan toe te voegen dat dit - voor zover het in haar macht ligt - zeker geen afscheid betekent van onze Millegemgemeenschap en haar juweel van Millegemkerk, al wacht dat kleinood al jaren op een grondige oppoetsbeurt.

We zijn blij dat "de zuster" - want iedereen kent ze onder deze simpele, maar veelzeggende benaming - bij ons blijft. Ik heb meer dan eens gezegd: "Als de zuster er niet was, dan viel de kerk in." En dat blijf ik menen en verkondigen uit de grond van mijn hart.

Als ik even terugblik over het panorama van de bijna 20 jaren samenwerking, dan zie ik in dat landschap een bos van prachtige gewassen die er welig bloeien. Die totaalzorg voor onze Millegemkerk uit zich in vele facetten. Vermelden we op de eerste plaats haar bekommernis voor mooie muziek, een zeer belangrijke faktor, ingegeven door een diepe zin voor een verzorgde liturgie. Als orgeliste heeft zij haar sporen al flink verdiend, in het begin op een amechtig harmoniumpje, waarvan de luchttoevoer nog met een paar kriepende voetpedalen moest gebeuren. Toen ons de mooie kans geboden werd een heus orgeltje - voormalig huisorgel van onze Vlaamse komponist Ivo Mortelmans - met elektrische aandrijving aan te kopen, hebben we natuurlijk die kans met beide handen aangegrepen. Er is zelfs een voetklavier bij, al heeft de zuster al die jaren (nog) niet geleerd "*met haar eigen voeten te spelen*". Toch een hele stap vooruit. Al spoedig zorgde zij voor een heuse klankinstallatie met cassetterecorder en pic-up, terwijl Carl De Boo de draden en klankkasten installeerde. Voortaan zouden onze kerkdiensten klankrijk opgefleurd worden voor en na de mis en tijdens de kommunie. Daarbij zocht en vond "*de zuster*" de gepaste gregoriaanse gezangen, die zinrijk de hoogdagen muzikale luister bijbrengen.

Een kerk zonder bloemen is maar een halve kerk. Terdege daarvan overtuigd, zorgt onze zuster week na week, haast dag na dag, winter en zomer voor heerlijke bloemen en planten op altaar en koor... en dit met een minimum aan financiële aderlating. Zij kent de naburige bloemen- en daliakwekers maar opperbest! En bij gelegenheid van moederdag - en dat zijn er blijkbaar twee per jaar - laat zij een bos bloemen aanrukken, die dan verkocht worden ten voordele van de kerk.

En wat de "*properteit*" van de kerk betreft, die is onberispelijk! Daarvan kunnen onze trouwe Millegemgangsters getuigen. Het is mij méér dan eens gevallen dat ik in de loop van de week voor een of ander in de kerk moest zijn. En wie trof ik daar aan? De zuster natuurlijk, volop in de weer met keerborstel, dweil of stofzuiger... En als er een speciale gebeurtenis op til is, is zij er als de kippen bij om de nodige tapijten op het koor uit te rollen, zeker sinds er die prachtig-nieuwe vloerbekleding ligt. Soms duvelt zij - terecht - wel eens, bijvoorbeeld als de scouts "*met vuile voeten*" zijn binnengestapt bij gelegenheid van hun groepsmis. En die rode matten dan! Wat komt daar voortdurend kleursel af! Zuster Solie heeft een heroische strijd geleverd tegen de vliegen, die als "*dode mussen*" in kladden op het koor en altaar terechtkwamen en tegen de muizen die de sakristiekasten onveilig maakten. (Er staat trouwens nog steeds een bordje met rattevergif in de kast.) Maar met Caesar mag ze trots verklaren: "*Veni, vidi, vici!*" ("*Ik kwam, zag en overwon!*") Ze heeft weliswaar heel wat meer gedaan dan alleen maar "*gezien*". Ook de duivenmest op het hoogzaal heeft haar ettelijke "*blikken*" afval

opgeleverd. Dank zij de vogeldraad in de galmgaten zijn we er nu van verlost.

U snapt het wel, onze "katedraal" van Millegem mag gezien worden! Altijd stond en staat onze zuster in dienst van kerk en volk van Millegem. Hierbij mag ik zeker niet vergeten haar jaarlijkse inzet voor onze mooie Kerstvieringen, die een hoogtepunt bereikten, telkens haar kleuters op een fris-ongekunstelde manier voor en op het podium - lees: koor - verschenen om een toneeltje op te voeren of hun nieuwjaarsbrief uit te galmen! Heerlijk-ontroerend! En wanneer op haar een beroep wordt gedaan bij gelegenheid van Sint-Elooi, huwelijken en dopen, maar vooral met Sint-Antonius, is ze altijd bereid en present.

Maar ik weet dat ik één zaak beslist niet mag vergeten. Onze zuster is innerlijk blij en trots, daar ben ik van overtuigd, telkens zij tijdens de eucharistieviering van haar orgeltroon mag afdalen om mee de kommunie uit te reiken aan "onze parochianen". En wanneer ik er eens niet ben, houdt zij niet alleen de kerk recht, maar gaat zij ook graag met "ons Heer" naar de mensen van "Huize Millegem".

Ook buiten de kerk is zuster Solie voortdurend in de weer. Elf jaar lang heeft zij het bij de Millegemfeesten volgehouden met "haar kraam", dat bol stond van en hing van planten, fruit en poppen. En notabene, aan die poppen heeft zij het hele jaar door gebreid en geknutseld. "100 frank - altijd prijs" was haar slogan. De rijke oogst ging deels naar de kerk, deels naar de kleuterschool. En wat de school aangaat, geregeld is die een gastvrij toeverlaat voor vergaderingen, recepties (b.v. na de concerten), kaartprijskampen en barbecues van de Millegemvrienden.

Als we al wat hiervoor is opgesomd en uitgedenkt, in zijn geheel overschouwen, kunnen we niet anders dan bewonderend uitroepen: Wat een prachtschilderij, mensen! Een schitterend panorama, zuster Solie ter ere, een bonte kaleidoskoop aan zinvolle bezigheden, in dienst van de Millegemgemeenschap, en dat alles bovenop haar dagdagelijkse roeping en taak als kleuterleidster. Dat is niet niks! Duizendmaal en nog meer dank, zuster Solie, voor de rijkdom die gij in uw gulle bereidvaardigheid hebt aangedragen voor kerk en mensen van Millegem! Goede zuster, geniet nog in lengte van jaren van uw dubbel en dik verdiend schoolpensioen. Maar we weten dat gij Millegem en zijn kerk niet in de steek laat! Daar zij we zielblij om en daarvoor danken wij u hartsgrondig, met de lieve bengels (en hun ouders) van uw kleuterschool!

Hier past tot slot nog een parafrase op een welbekende slogan:

" Millegem laat zuster Solie niet los! "

MILLEGEMFEESTEN .

Op de algemene ledenvergadering van 10 januari 1989 werd het financiële resultaat van de Millegemfeesten 1988 besproken. Er werd vastgesteld dat de uiteindelijke winst bedroevend laag was in verhouding tot de inzet van een honderdtal medewerkers die zich gedurende deze dagen hadden ingespannen om er iets goeds van te maken. Hoewel de jeugdfuif en de kaartavond een goede opkomst hadden, was dit niet het geval voor de activiteiten in de tent op zaterdag en zondag.

Misschien hebben wij de consumptieprijzen iets te laag gehouden, in elk geval bleken de uitgaven de inkomsten amper te dekken. Belangrijke uitgaven waren: huur van tent, deelnemers aan ambachtenmarkt, attracties, Sabam, verzekering, inrichting tent, drukwerken en huur elektrisch materieel.

De konklusie lag voor de hand: "Het heeft weinig zin dergelijke inspanning voor een driedaagse feestelijkheid op te brengen als het financieel resultaat zo laag terugvalt." Op een ledenvergadering van 12 maart werd daarom besloten om de Millegemfeesten in de vroegere vorm niet meer te behouden. Wel willen wij in de toekomst alle leden en sympatisanten tenminste éénmaal per jaar in een feest bijeenbrengen. De juiste datum (vermoedelijk in september) zal nog medegedeeld worden samen met de geplande activiteiten. We willen het in elk geval gezellig maken voor alle Millegemvrienden.

NIEUWS VAN HET GEMEENTEBESTUUR.

Op 3 mei richtte onze voorzitter een schrijven aan het College van Burgemeester en Schepenen om de stand van zaken te vernemen over twee punten:

1. Restauratiedossier.
2. Talud rond de kerk met verharde parkeerplaats.

Het resultaat was positief:

1. Het restauratiedossier "*spoedprocedure voor hoogdringende instandhoudingswerken*" werd terug nagezien. Er werd aan de architect gevraagd enkele teksten in de aanbestedingsprocedure aan te passen. Dit gewijzigde dossier wordt de eerste dagen van juni op het gemeentehuis verwacht. Het dossier kan dan op de eerstkomende gemeenteraad in juni goedgekeurd worden, zodat onmiddellijk daarop de aanbesteding kan gebeuren. Wij verwachten dan ook dat de aannemer kort na het bouwverlof met de werken kan beginnen, waardoor de volgende winter geen verdere schade kan berokkenen aan het gebouw.

2. Het talud rond de kerk met verharde parkeerplaats zoals wij in oktober 1988 aan het gemeentebestuur hadden voorgesteld werd aan deskundigen voorgelegd die een kostenraming voor deze werken maakten. De kosten voor de geheel uitvoering blijken te hoog te liggen om deze werken in één maal te doen uitvoeren. Het schepencollege stelde dan ook voor om eerst het talud met haagaanplanting uit te voeren. De kredieten hiervoor zullen bij een eerstkomende begrotingswijziging voorzien worden. Wij verheugen ons om deze positieve aanpak en verwachten een spoedige uitvoering van deze werken. Wel hopen wij in een latere fase ook de verharde (kasseien) parking naast de kerk gerealiseerd te zien.

WINTERCONCERTEN IN MILLEGEMKERK.

Er werd door het bestuur een evaluatie gemaakt van de concertenreeks winter 1988-89, waarbij nog een extra optreden van William Forman werd toegevoegd. Uitvoerig verslag hierover kregen wij in de kranten. Vele abonnementen zegden ons reeds toe om volgend seizoen weerom in te schrijven. Onze muziekdeskundigen werken nu reeds volop aan het vastleggen van het programma 1989-90. We hebben voor deze muzikuitvoeringen een enthousiast publiek op gebouwd en zullen hen zeker niet teleurstellen.

LANDELIJKE GILDE VIERT KRUISDAGEN.

De drie dagen voor O.H.Hemelvaart noemt men de *Kruisdagen*. De oorsprong ervan is zeer oud. In het jaar 511 beval de kerkvergadering van Orleans dat ieder jaar in gans Frankrijk een openbare processie zou gehouden worden om de zegen af te smeken over de veldvruchten. De kerkvergadering van Mayence bracht in 813 dit gebruik bij gans het kristen volk in voege en besloot dat gedurende drie dagen een processie zou gevormd worden door biddende inwoners van stad en dorp.

Het is onbetwistbaar dat deze gebruiken afkomstig waren van vroegere heidense tradities, want de oude Germanen droegen rond dit tijdstip de heilige symbolen van hun goden stoetsgewijze door hun akkers en bouwlanden om de zegen af te smeken voor hun veldvruchten. Hierbij werd gebeden dat hun oogsten door de natuurkrachten zouden gespaard blijven. Deze omgang werd door de kerstening de huidige *kruisprocessie* of *kruisdagen*. In die processie worden geen heiligenbeelden meege dragen, enkel het kruisbeeld; daarom de naam *kruisdagen*. (1)

Toen er een tiental jaren geleden sleet was gekomen op deze traditie, besloot de Landelijke Gilde van Ranst om opnieuw deze kruisprocessie zinvol in te richten op de vooravond van O.L.H.Hemelvaartdag. Men koos de zeer landelijk gelegen *Gasthuishoeve* aan de Schawijkstraat waar in de schuur een mis werd opgedragen. Daarna trok de processie door de naburige velden en bossen. Na de processie konden de bedevaarders in de schuur genieten van zelfgebakken brood met beulingen of een stuk vlaai.

Eveneens omwille van zijn landelijk karakter en om praktische redenen besloot de Gilde om dit jaar de viering te doen plaats vinden in het kerkje van Millegem. Ons kerkje is natuurlijk bij de Landelijke Gilde goed gekend door de Sint-Elooi- en de Sint-Antoniusvieringen. De avond voor Hemelvaartdag (3 mei) waren alle stoelen tegen 19 uur benomen. E.H.Vic Nijs, Provinciale Proost van de Landelijke Gilde, droeg de mis op die werd opgeluisterd door het Sint-Cecilia-zangkoor. De geldomhaling tijdens de misviering werd gehouden voor het ontwikkelingsproject "*Ieder voor allen*" , ditmaal voor de bouw van een boerderij in Noord-Kivu (Zaire).

Na de viering werd de kruisprocessie gehouden met de kruisdrager op kop. De biddende processie trok langs de St.Antoniusstraat tot aan de hoeve Govaerts (thans Schellekens). Daar werd rechts de aarden weg ingeslagen om vervolgens via een smalle veldwegel de Herentalsebaan te bereiken. De processie werd ontbonden op het hoveniersbedrijf van Dirk en Corry Van Eester.

Samen met de Landelijke Gilde hadden Dirk en Corry hun inpakloods opgeruimd en tafels en stoelen klaargezet om de beulingen met appelmoes en zelfgebakken taarten te laten smaken. Die er bij waren komen zeker volgend jaar terug en wij zeggen aan de Landelijke Gilde : "Doe zo voort en steeds welkom in Millegem!"

(1) Toine DE SUTTER: Volkskundige en/of folkloristische kalender uit Berlaar en omgeving, 1988.